

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Hvor Og Hvordan](#) > [Sagsomkostninger](#) > [Spain](#)

Sagsomkostninger

Indholdet er leveret af
Spanien

Spanien

Denne side indeholder oplysninger om sagsomkostninger i Spanien.

[Familiere — skilsmisse](#)

[Familiere — forældremyndighed](#)

[Familiere — underholdsbidrag](#)

[Erhvervsret — kontraktforhold](#)

[Erhvervsret — ansvar](#)

Regler for salærer og honorarer til de juridiske erhverv

Advokater

I Spanien findes der kun én kategori af advokater (*abogado*), som, når de er medlem af den lokale afdeling af advokatsamfundet, kan medvirke i enhver type retssag ved enhver domstol.

Advokater fastsætter deres salær i overensstemmelse med retningslinjer, som offentliggøres af den enkelte afdeling af advokatsamfundet. Disse regler bygger på generelle kriterier for, hvordan advokatregninger skal udfærdiges, f.eks. ud fra sagens kompleksitet, proportionalitet osv., som alle advokater følger.

Derimod er reglerne altid forskellige for de enkelte retsplejeområder, som retssager hører under.

Faste salærer

Faste salærer i civilsager

Faste salærer for parterne i civilsager

Artikel 241, stk. 1, nr. 1, i den civile retsplejelov (*Ley de Enjuiciamiento Civil*) indeholder specifikke bestemmelser om advokaters og retlige repræsentanters salærer i sager, hvor deres medvirken er obligatorisk. Disse salærer skal medtages i beregningen af omkostningerne.

Ifølge den civile retsplejelov skal advokater fastsætte deres salærer efter de lovbestemmelser, der regulerer deres faglige status.

Fase i en civil sag, hvor sagens parter skal betale faste omkostninger

En klient er altid forpligtet til at betale salær til sin advokat og et forskud på salæret til den retlige repræsentant. Som udgangspunkt anslås beløbet løseligt, men når sagen er afsluttet, beregnes det nøjagtige beløb, som skal påføres advokatens regning. Advokaten og den retlige repræsentant kan opkræve salærer fra klienten, også ved hjælp af særlige procedurer såsom et forskud på salæret (*provisión de fondos*, under sagsforløbet) eller en

endelig opgørelse (*jura de cuentas*, når sagen er afsluttet).

I praksis sker der normalt det, at klienten forudbetaler et beløb og derefter venter, til der træffes en afgørelse med hensyn til betalingen af sagsomkostningerne. I sager, hvor den anden part skal betale salærene, skal advokaten og den retlige repræsentant forelægge deres regninger for retten. Når salærene er godkendt, betales de af modparten.

Siden lov nr. 10/2012 trådte i kraft, har der skullet betales et retsgebyr.

Hvad er et retsgebyr?

Det er en national afgift, som juridiske personer i visse tilfælde skal betale for at anlægge en sag og benytte sig af retsvæsenets offentlige tjenester. Ministeriet for finans og offentlig forvaltning har det formelle ansvar for at forvalte denne afgift. Kravet om at betale gebyret blev indført den 1. april 2003 og reguleres for tiden efter lov nr. 10/2012 af 20. november 2012 om visse afgifter på det offentlige område og til det nationale institut for toksikologi og retsmedicin. Denne lov er blevet ændret to gange, første gang ved kongeligt lovdekret nr. 3/2013 af 22. februar 2013 og anden gang ved kongeligt lovdekret nr. 1/2015 af 27. februar 2015. Den vigtigste nyhed i denne anden ændring var afskaffelsen af afgiften på retssager for fysiske personer ved alle domstole og organer, eftersom fysiske personer siden lovens ikrafttræden i 2012 også skulle betale en sådan afgift.

Sager, hvor betaling af gebyr er obligatorisk (gebyrudløsende begivenhed)

Ifølge artikel 1 i lov nr. 10/2012 er gebyret for udøvelse af en judicial funktion i civilretlige, forvaltningsretlige (*contencioso-administrativo*) og arbejdsretlige sager et nationalt gebyr, som opkræves i hele Spanien efter bestemmelserne i loven, uden at dette berører de gebyrer eller andre afgifter, som de selvstyrende regioner opkræver i medfør af deres respektive finansielle beføjelser. Disse kan ikke opkræves i forbindelse med samme gebyrudløsende begivenhed.

Ifølge artikel 2 er den gebyrudløsende begivenhed udøvelsen af en judicial funktion, som omfatter følgende faser:

- anlæggelse af enhver form for sag med henblik på domsafsigelse samt sager med henblik på fuldbyrdelse af udenretslige retsmidler i civile sager, fremsættelse af et modkrav, anmodning om en spansk betalingspåkravsprocedure og den europæiske betalingspåkravsprocedure
- anlæggelse af en sag om obligatorisk insolvens og yderligere krav i en konkursbehandling
- anlæggelse af en forvaltningsretlig sag
- iværksættelse af ekstraordinær appel på grund af en formel fejl i en civil sag
- iværksættelse af appel (*apelación* eller *casación*) i civile sager og forvaltningssager
- iværksættelse af appel (*suplicación* eller *casación*) i arbejdsretlige sager
- indsigelse mod fuldbyrdelse af retsmidler.

Hvem skal betale retsgebyret?

Artikel 3 bestemmer, at den person, der iværksætter den domstolsfunktion, som fremkalder den gebyrudløsende begivenhed, skal betale gebyret.

I denne artikel anses en enkeltstående, gebyrudløsende begivenhed for at være indtruffet, når det dokument, hvorved det processuelle skridt iværksættes, som udgør den gebyrudløsende begivenhed, dækker flere centrale retshandlinger, som ikke stammer fra det samme retsmiddel. I så fald beregnes gebyret ved at sammenlægge beløbene for hver af disse retshandlinger.

Gebyret kan betales af den retlige repræsentant (*procurador*) eller advokaten (*abogado*) på vegne af den gebyrpligtige person, navnlig hvis sidstnævnte ikke er bosiddende i Spanien. En person, der ikke er bosiddende i Spanien, kan ikke få et skatteidentifikationsnummer med henblik på selvangivelse. Hverken den retlige repræsentant eller advokaten er ansvarlig for betaling af dette gebyr.

Undtagelser:

- Undtagelser for kategorier af retshandlinger:
 - anlæggelse af en sag og iværksættelse af efterfølgende appeller, som involverer sager, der

specifikt er rettet mod at beskytte grundlæggende rettigheder og borgerrettigheder samt appeller i sager vedrørende valgadministration

- skyldners betalingsstandsning med henblik på frivillig akkord
- anlæggelse af en sag med henblik på indledning af betalingspåkravsproceduren og anmodning om en fuldstændig retsafgørelse vedrørende det involverede beløb, hvis dette ikke overstiger 2 000 EUR. Denne undtagelse gælder ikke, hvis kravet i disse sager er baseret på et dokument, der tager form af et udenretsligt eksigibelt dokument som omhandlet i artikel 517 i civillovbogen (lov nr. 1/2000 af 7. januar 2000)
- anlæggelse af en sag mod en forvaltningsdomstol som følge af passivitet
- anlæggelse af en sag med henblik på fuldbyrdelse af afgørelser fra forbrugerråd (*Juntas Arbitrales de Consumo*)
- retssager, der med tilladelse fra en handelsret anlægges af kuratorer for at beskytte konkursboets interesser
- sager anlagt med henblik på bodeling, undtagen sager, hvor der gøres indsigelse, eller der er uenighed om inddragelse eller udelukkelse af aktiver. Gebyret skal betales for retsmødet eller for det anfægtede beløb eller for det beløb i konkursboet, som der gøres indsigelse mod. Hvis begge parter gør indsigelse, fordeles gebyret efter deres respektive beløb
- Undtagelser for kategorier af personer:
 - fysiske personer
 - juridiske personer, som er berettiget til retshjælp og kan påvise, at de opfylder lovens betingelser
 - den offentlige anklagers kontor
 - statsforvaltningen eller forvaltningen i de selvstyrende regioner, de lokale myndigheder og alle offentlige organer under deres myndighed
 - det spanske parlament og den lovgivende forsamling i de selvstyrende regioner.

Faste omkostninger i straffesager

Faste omkostninger for parterne i straffesager

Dette er omfattet af den civile retsplejelov.

Personer, der tiltales for at have begået et strafbart forhold, eller som er blevet arresteret eller på anden måde er omfattet af en sikkerhedsforanstaltning, eller som er blevet stillet for retten, kan udøve deres ret til forsvar i forbindelse med enhver type retssag og skal derfor gøres bekendt med denne rettighed.

For at kunne udøve denne rettighed skal disse personer repræsenteres af en retlig repræsentant (*procurador*) og forsvares af en advokat (*letrado*), som retten udpeger af egen drift, hvis de pågældende parter ikke selv har udpeget en sådan, men anmoder herom, og under alle omstændigheder, hvis parterne ikke har den fornødne retsevne til at foretage denne handling.

Alle parter i en sag, som ikke har fået bevilget retshjælp, er forpligtet til at betale salærer til de retlige repræsentanter, som repræsenterer dem, og til de advokater, som forsvarer dem, honorarer til de sagkyndige, der afgiver erklæringer, og godtgørelse til vidner, der giver møde i retten, hvis de sagkyndige og vidner i forbindelse med, at de afgiver forklaring i retten, har anmeldt deres krav, og retten finder kravene berettigede.

Parterne er ikke forpligtede til at bære de resterende sagsomkostninger, som påløber under retssagen eller efter dens afslutning, medmindre de får pålæg herom.

Enhver retlig repræsentant, der er udpeget af en part i en sag, og som har indvilget i at repræsentere parten, er forpligtet til at betale salærer til de advokater, som en part benytter til sit forsvar.

Parter, der har fået bevilget retshjælp, kan vælge selv at antage en advokat eller retlig repræsentant. I så tilfælde er de dog forpligtede til at betale salærer til disse i lighed med parter, som ikke har fået bevilget retshjælp, medmindre de frit valgte retlige repræsentanter og advokater afstår fra at opkræve salærer i henhold til artikel 27 i lov om retshjælp (*Ley de Asistencia Jurídica Gratuita*).

Fase i en straffesag, hvor sagens parter skal betale faste omkostninger

En klient er forpligtet til at betale samtlige regninger, som denne modtager efter retssagens afslutning. Der skal

ikke betales et forskud, når den pågældende får beskikket en advokat, eftersom ansøgningen om retshjælp normalt behandles samtidigt.

Det bør bemærkes, at der gøres udstrakt brug af beskikkede advokater. Bevilges klienten således retshjælp, skal denne ikke betale advokatsalærer, og staten betaler regningen, medmindre klientens økonomiske situation forbedres inden for en periode på tre år (i de fleste tilfælde betaler klienten ikke noget).

Oplysninger, som retlige repræsentanter har pligt til at give

Parternes rettigheder og forpligtelser

Den retlige repræsentant (*procurador*) for parten har pligt til at informere klienten om alle de gennemførte retsskridt.

Både advokaten og den retlige repræsentant har pligt til at informere klienten, når denne anmoder herom.

Omkostninger

Hvor kan jeg finde oplysninger om omkostninger i Spanien?

Der er ikke nogen specifik side, hvor der findes oplysninger om sagsomkostninger i Spanien. Der findes imidlertid websteder, f.eks. advokatsamfundenes, som indeholder oplysninger om medlemmernes salærer.

På hvilke sprog er oplysningerne om omkostninger i Spanien tilgængelige?

Oplysningerne er normalt på spansk (castiliansk). Det er også muligt at finde oplysninger på de selvstyrede regioners officielle sprog.

På en del websider findes visse oplysninger desuden på engelsk.

Hvor kan jeg finde oplysninger om mægling?

Registret over mæglere og mæglingsinstitutioner skal være offentligt tilgængeligt og oplysende og oprettes i form af en elektronisk database, der er gratis tilgængelig på justitsministeriets websted. Formålet er at lette borgernes adgang til denne tvistbilæggelsesmetode ved at offentliggøre oplysninger om professionelle mæglere og mæglingsinstitutioner.

Søgemaskiner:

<https://remediabuscador.mjusticia.gob.es/remediabuscador/RegistroMediador>

<https://remediabuscador.mjusticia.gob.es/remediabuscador/RegistroInstitucion>

Mægling

Ved mægling forstås et middel til bilæggelse af tvister, uanset hvilken form, hvor to eller flere parter frivilligt forsøger at nå frem til en aftale med hjælp fra en mægler.

Mægler

Mæglere kan være fysiske personer, der fuldt ud udøver deres borgerlige rettigheder, forudsat at den lovgivning, som de kan være omfattet af under udøvelsen af deres erhverv, ikke er til hinder herfor.

En juridisk person, der anvender mægling, uanset om der er tale om et professionelt selskab eller et andet selskab i henhold til loven, skal udpege en fysisk person, der opfylder lovens betingelser.

Krav til mæglerens kvalitet

Mægleren har en officiel universitetsuddannelse eller en højere faglig uddannelse og har en særlig uddannelse i mæglingsevne, som erhverves gennem et eller flere specifikke kurser, der udbydes af behørigt autoriserede institutioner, og som gælder for udøvelse af mæglervirksomhed på en hvilken som helst del af det nationale område.

Mægleren tegner en forsikring eller en tilsvarende garanti for erstatningsansvar i forbindelse med mæglerens handlinger i tvister, der vedrører ham.

Mægler i insolvenssager

En fysisk person, der både opfylder betingelserne for at fungere som mægler og betingelserne i konkurslovens artikel 27, stk. 1, for at fungere som kurator, kan udpeges som kurator af notarer eller handelsregistratorer i de udenretslige betalingsaftaler, der er omhandlet i afsnit X i lov nr. 22/2003 af 9. juli 2003 om insolvens. Mæglere i insolvenssager kan også være juridiske personer, forudsat at de handler i forbindelse med mægling i insolvenssager gennem en fysisk person, der opfylder ovennævnte betingelser.

Mægling sinstitution

Mægling sinstitutioner omfatter offentlige eller private, spanske eller udenlandske organer samt offentligretlige organer, der har til formål at fremme mægling, lette adgangen til og forvaltningen af mægling, herunder udpegelse af mæglere, og sikre gennemsigtighed i forbindelse med udpegelsen af mæglere. Hvis formålet også omfatter voldgift, træffer de foranstaltninger til at sikre adskillelse af de to aktiviteter.

Moms

Hvor finder jeg oplysninger om moms?

Oplysningerne findes på de spanske skattemyndigheders [websted](#).

Hvilke satser er gældende?

Oplysningerne findes på de spanske skattemyndigheders [websted](#).

Retshjælp

Hvad er det?

Som det fremgår af artikel 119 i den spanske forfatning, er retshjælp en procedure, hvorved personer, der kan dokumentere mangel på tilstrækkelige økonomiske midler, indrømmes en række fordele, som primært består af fritagelse for betaling af salærer til advokater og retlige repræsentanter samt udgifter, der opstår i forbindelse med sagkyndiges forklaringer, garantier osv.

I store træk omfatter retten til retshjælp følgende ydelser:

gratis råd og vejledning før retssagen indledes

advokatbistand for den arresterede person eller den indsatte

gratis forsvar og repræsentation ved en advokat og retlig repræsentant under retssagen

gratis offentliggørelse af meddelelser og bekendtgørelser i løbet af retssagen i officielle dagblade

fritagelse for deponering af beløb inden indledning af en retssag

gratis bistand fra sagkyndige under retssager

gratis tilvejebringelse af kopier, vidneforklaringer, notarialdokumenter og -attester

80 %-nedsættelse af gebyrer i forbindelse med bestemte notarialhandlinger

80 %-nedsættelse af gebyrer for bestemte handlinger, der udføres i forbindelse med matrikelregistret og virksomhedsregistret.

Ud over disse rettigheder er der i forbindelse med grænseoverskridende retssager, og udelukkende sådanne, tilføjet følgende ydelser (da lov om retshjælp blev ændret ved lov nr. 16/2005 af 18. juli med henblik på tilpasning til direktiv 2003/8/EF):

1. tolkeydelser
2. oversættelse af dokumenter
3. rejseudgifter, hvis det er nødvendigt at give personligt møde
4. forsvar ved en advokat og repræsentation ved en retlig repræsentant, også når det ikke er obligatorisk, hvis retten tilråder det for at sikre lighed mellem parterne.

Hvem kan ansøge om retshjælp?

Generelt kan alle borgere, der er part i eller i færd med at indlede en hvilken som helst type retssag, og som kan dokumentere, at den pågældende ikke har tilstrækkelige økonomiske midler til at gennemføre den, ansøge om retshjælp.

En fysisk person antages at have utilstrækkelige økonomiske midler, når den pågældende kan dokumentere, at familiens samlede økonomiske midler og årlige indtægter i enhver henseende ikke overstiger det dobbelte af den offentlige "multiformåls-indkomstindikator" (*Indicador Público de Rentas de efectos múltiples*, IPREM), som var gældende på tidspunktet for ansøgningen om retshjælp.

For at juridiske personer kan opnå ret til denne ydelse kræves det, at deres selskabsbeskatningsgrundlag er mindre end tre gange den årlige IPREM.

I begge tilfælde skal andre eksterne forhold, der dokumenterer ansøgerens reelle økonomiske kapacitet, tages i betragtning.

Der gælder undtagelser for fysiske personer baseret på handicap og/eller andre familieforhold, der tillader, at ovennævnte indtægtsgrænser overskrides. (I 2009 udgør IPREM 7 381,33 EUR pr. år i henhold til den 28. tillægsbestemmelse til loven om det almindelige budget (LPGE) for 2009).

Følgende er berettigede til retshjælp:

1. spanske statsborgere, statsborgere fra andre EU-lande og udlændinge, der er bosat i Spanien, hvor disse kan dokumentere ikke at have tilstrækkelige midler til at føre en retssag
2. den sociale sikringsordnings forvaltningsorgan og fælles institutioner
3. følgende juridiske personer, såfremt disse kan dokumentere ikke at have tilstrækkelige midler til at anlægge en retssag:

almennyttige organisationer

fonde registreret i det tilhørende administrative register

1. i arbejdsretlige sager: alle arbejdstagere og alle modtagere af ydelser fra den sociale sikringsordning
2. i straffesager: Alle borgere, selv udlændinge, der kan dokumentere ikke at have tilstrækkelige midler til at føre en retssag, også selv om de ikke har lovligt ophold i Spanien, er berettigede til gratis retshjælp, forsvar og repræsentation
3. i forvaltningssager: Alle udenlandske statsborgere, der kan dokumentere ikke at have tilstrækkelige midler til at føre en retssag, også når disse ikke har lovligt ophold i Spanien, er berettigede til retshjælp under alle procedurer, der vedrører deres asylansøgning og udlændingelovgivningen (herunder indledende retsmøder).

Yderligere oplysninger

Betingelser for at ansøge om retshjælp

Fysiske personer:

Familiens samlede økonomiske midler og årlige indtægter i enhver henseende må ikke overstige et beløb, der svarer til to gange den IPREM, som var gældende på tidspunktet for ansøgningen om retshjælp.

Hvis økonomiske midler overstiger et beløb svarende til to gange IPREM, men er mindre end fire gange IPREM, kan retshjælpsudvalget undtagelsesvis beslutte sig for at bevilge retshjælp, baseret på forhold i ansøgerens familie, antallet af børn eller familiemedlemmer i dennes varetægt, helbredstilstand, handicap, økonomiske forpligtelser, omkostninger i forbindelse med anlæggelse af retssagen eller andre forhold, og under alle omstændigheder, hvis ansøgeren er slægtning i opstigende linje til en storfamilie i særkategorien.

Retssagen skal anlægges for at forsvare egne rettigheder og interesser.

Juridiske personer:

De juridiske personer skal være almennyttige institutioner eller fonde, der er registreret i det tilhørende administrative register.

Deres selskabsbeskatningsgrundlag skal være mindre end tre gange den årlige IPREM.

Med ikrafttrædelsen af lov nr. 1/2004 om kønsbestemt vold (*Ley Orgánica 1/2004 de Medidas de Protección Integral contra la Violencia de Género*) ydes kvinder, der har været udsat for kønsbestemt vold, fuld retshjælp med det samme, og det gælder ikke kun med hensyn til alle retssager, men også i forbindelse med administrative procedurer (politietferforskninger er således inkluderet), der indledes som følge af kønsbestemt vold, indtil dom er afsagt, uden at skulle ansøge om retshjælp i forvejen. Det betyder, at spørgsmålet om retshjælp aldrig bliver en hindring for retten til forsvar og effektiv juridisk beskyttelse, som den forurettede skal have tilbudt, uanset om der er ansøgt om retshjælp eller ej. Om retshjælpen bevilges, afhænger imidlertid af, om den pågældende part kan dokumentere, enten under eller efter retssagen, at forudsætningerne for at få bevilget retshjælp reelt er opfyldt, sådan som det kræves efter de generelle lovbestemmelser. Disse udgøres her af loven om retshjælp og gennemførelsesbestemmelserne hertil, førstnævnte som ændret ved den sjette endelige bestemmelse i lov nr. 1/2004 af 28. december 2004 om kønsbestemt vold.

Hvornår skal den tabende part betale sagsomkostningerne?

Den civile retsplejelovs artikel 394-398 behandler pålæg om betaling af omkostninger i civile sager.

I retssager, der anlægges med henblik på at opnå en fuldstændig retsafgørelse, skal omkostningerne i første instans pålægges den part, der ikke har fået medhold i sine påstande, medmindre sagen giver anledning til alvorlige faktiske og retlige tvivlsspørgsmål.

Hvis påstandene delvist tages til følge eller forkastes, skal hver part bære sine egne omkostninger og halvdelen af de fælles omkostninger, medmindre der er grund til at pålægge en af parterne alle disse på grund af uforsvarlig adfærd.

Hvis omkostningerne pålægges den tabende part, er denne, hvad angår den del, der vedrører advokater og andre juridiske fagfolk, som ikke er underlagt nogen salær- eller honorarsatser, kun forpligtet til at betale et samlet beløb, der ikke overstiger en tredjedel af sagsomkostningerne for hver af parterne, for hvem der er truffet en sådan afgørelse. I dette specifikke tilfælde er uvurderlige krav fastsat til 18 000 EUR, medmindre retten på grund af sagens kompleksitet bestemmer andet.

Bestemmelserne i ovenstående afsnit finder ikke anvendelse, hvis retten finder, at den part, der er blevet pålagt at bære sagsomkostningerne, har udvist uforsvarlig adfærd.

Hvis den part, der er blevet pålagt at bære omkostningerne, er bevilget retshjælp, er denne part kun forpligtet til at bære de omkostninger, der er forbundet med forsvaret af modparten i de tilfælde, der specifikt er angivet i loven om retshjælp.

Omkostningerne kan under ingen omstændigheder pålægges den offentlige anklagemyndighed i sager, hvor denne er part.

Honorarer til sagkyndige

De sagkyndige, der benyttes under en retssag, kaldes "*peritos*". Et register over juridiske sagkyndige (*registro de peritos judiciales*) forefindes ved den enkelte højere domstol.

Artikel 241, stk. 1, nr. 4, i den civile retsplejelov omfatter som en særlig post, der skal inkluderes ved beregningen af omkostningerne, "honorarer til sagkyndige og eventuelle andre betalinger til personer, der inddrages i retssagen". Dette vedrører omkostninger, som er forårsaget af personer, der, selv om de ikke er part i sagen, genererer omkostninger i kraft af deres tilstedeværelse med henblik på at levere en tjenesteydelse.

Som fastsat i den civile retsplejelovs artikel 243 skal omkostninger i forbindelse med alle retssager og retshandlinger beregnes af justitssekretæren ved den ret, der har behandlet rets- eller appelsagen. Gebyrer i forbindelse med retssager som f.eks. for stævninger og dokumenter, der er unødvendige, overflødige eller ikke tilladt ved lov, eller dele af advokaters salærer, der ikke er nærmere specificeret, eller som ikke har relation til retssagen, medtages ikke i beregningen.

Justitssekretæren nedsætter beløbet til betaling af salærer og honorarer til advokater og andre juridiske fagfolk, som ikke er underlagt satser eller tariffer, når de opkrævede salærer overstiger en tredjedel af det pågældende beløb, og hvor den part, der er blevet pålagt at bære omkostningerne, ikke har påberåbt sig, at der foreligger uforsvarlige handlinger.

Omkostninger i forbindelse med handlinger eller forhold, som den vindende part specifikt har fået pålæg om at betale ved afgørelsen vedrørende omkostningsfordelingen i hovedforholdet, skal heller ikke medtages i beregningen.

Oversætter- og tolkehonorarer

Der findes ikke officielle satser for det arbejde, som udføres af autoriserede oversættere og tolke. Autoriserede tolke kan frit fastsætte honorarerne for deres arbejde, men de er forpligtede til at meddele tolkekontoret og den relevante bemyndigede statslige myndighed, hvilke satser de anvender. Satserne meddeles disse organer hvert år i januar.

Relevante links

[De spanske skattemyndigheder](#)

Relevante dokumenter

[Den spanske undersøgelsesrapport om gennemsigtigheden af omkostningerne](#) (640 Kb)

■ Sidste opdatering: 17/01/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.